

[Justitsministeren]

som aldrig har givet anledning til en sådan mistænkeliggørelse.

Fru Tove Jørgensen endte med at antyde, at de socialdemokratiske medlemmer ikke kendte dette lovforslag. Det skal glæde mig om et øjeblik at dokumentere for fru Tove Jørgensen, hvor godt medlemmerne kender det; det vil fremgå af deres afstemning. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind (V):

Vi er alle dybt imponerede over bevisets styrke.

Jeg vil gerne have lov til at sige til justitsministeren, som talte om ganske enkelte ting, der ikke kommer med – hr. Hjortnæs var også inde på noget i den retning og talte om, at det var kun balancen, der manglede – at jeg opfatter ikke spørgsmålet om en sikring af politiets muligheder for at efterforske og opklare forbrydelser som detaljer og som ganske enkelte ting, man ikke har fået med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 93 stemmer mod 69; 6 stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Lejeværdiregler m. v. for 1979).

(Lovforslag nr. L 219. Fremsat 13/4 78. Første behandling 25/4 78. Betænkning 19/5 78. Anden behandling 30/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 95 stemmer mod 75.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tipping [af Ellemann-Jensen (V) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 225. Fremsat 8/4 78. Første behandling 9/5 78. Betænkning 26/5 78. Anden behandling 30/5 78. Tillægsbetænkning 31/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Haugaard (RV):

Da den gældende tipslov blev vedtaget, var jeg vist den eneste af de ordførere, der stod bag forliget, som udtrykte betænkelighed ved, at bestemmelsen om de 19 pct. kun skulle gælde 2 år og ikke derefter fortsætte, men gå op til 20 pct.

Jeg har stadig denne indstilling, og derfor kunne det være fristende at stemme for venstres forslag. Men jeg mener, det er meget uheldigt, hvis man gør en sag om tipsloven for partipolitisk. Det er meget vigtigt, der står et bredt flertal bagved. Nu har skatteministeren givet løfte om, at han til efteråret med virkning fra samme tid som venstres forslag, men med en bedre tid til at undersøge forholdene, vil fremsætte et forslag med det samme indhold.

Jeg synes, venstres fremgangsmåde har været meget ejendommelig. Venstre siger ikke et ord til de andre forligspartier om, at man vil fremsætte dette forslag, og fremsætter det så sent som den 18. april. Det smager lidt for meget af, at det i højere grad er en partisag end en sag, hvor idrættens interesser er mest i højsædet.

Det radikale venstre mener, at på lang sigt er idrætten bedre tjent med en bred opbak-

[Svend Haugaard]

ning bag ved tipsloven, og vi vil ikke risikere at bryde det brede forliggrundlag. Men vi vil holde ministeren fast på løftet om forslag til efteråret, så der ikke sker yderligere ud-sættelse. Et forslag, som kan få samme gode virkning for idrætten til samme tid, men uden den politisering, som venstres uheldige optræden i denne sag ellers giver anledning til.

Vi vil derfor stemme imod venstres forslag.

Ellemann-Jensen (V):

Det er beklageligvis rigtigt, som hr. Svend Haugaard siger, at denne i sig selv forholdsvis lille og uskyldige sag er blevet til en partipolitisk sag; men når ansvaret herfor skal placeres, så må venstre melde hus forbi, det må skyldes skatteministerens optræden, der jo i denne sag er rent ud sagt fantastisk.

Der har været talt meget om, at venstre skulle have brudt et forlig, og ministeren stillede også spørgsmål om det under anden behandling – desværre på et tidspunkt, da talerrækken var afsluttet, så der ikke var mulighed for at svare. Men siden er der jo også kommet nye oplysninger frem om, hvad der egentlig er foregået i den sag, og hvad der er baggrunden for, at vi i venstre har fremsat lovforslaget.

For det første må man jo sige, at et forlig, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt, udløber med en valgperiode, så man må altså opfatte det forligsbegreb, der er ført ind i debatten, som noget, ministeren har opfundet til lejligheden. Hvis det virkelig er rigtigt, at der foreligger et forlig, ja, så har ministeren selv brudt det med det løfte, han nu har oplyst at have givet allerede i januar til idrættens organisationer. Vi var bare ikke sikre på, at der var tale om et egentligt løfte fra ministeren. Vi mente, at der var tale om, at ministeren let og elegant ville slippe uden om et problem, der siden ville være ret let at lade ligge, da det jo ville kræve lovgivning med tilbagevirkende kraft til efteråret. Det er baggrunden for, at venstre fremsatte dette lovforslag. Det var for at holde fast på det flertal, vi mente kunne samles om at sikre idrætten og ungdomsorganisationerne de midler, der er tale om her.

Men hvad er så baggrunden for, at ministeren har udfoldet en rent ud sagt fabelagtig

energi for at få dette lovforslag skubbet til side, en helt fantastisk energi? Tænk, hvis ministeren var lige så energisk på andre og væsentligere sagsområder! Ja, det ene formål kan jo være det, vi havde mistanke om i starten, nemlig at ministeren vil slippe udenom. Men dér må vi sige, at sådan som denne sag er gået, kan vi da glæde os over, at skulle vores forslag endelig blive stemt ned i dag, så har vi i hvert fald skubbet ministeren ind i sådan et hjørne, at han ikke kan løbe fra sit løfte til efteråret. Vi skal så nok lade være med at drille ministeren med, at det rent faktisk er ham, der først har brudt det forlig, han mener eksisterer, da vi mener, der er tale om et ikke-forlig.

Den anden hensigt, ministeren kan have – og det er vel dér, han efterhånden er kommet hen – er, at ministeren selv vil lege julemand. Det skal være ministeren selv, der kommer til idrætsorganisationerne til efteråret med den store håndbevægelse og siger: værsgo, her har I noget! Farven på julemandsdragten svarer jo ganske godt til farven på den støtte, som ministeren har fået skrabet sammen i sit forsøg på at få afvist vores lovforslag.

Jeg synes, vi har fået en god demonstration her på den sidste dag af denne helt egenrådige og let fordærv... undskyld, let fornærmelige minister, der altså er rede til at sætte en person foran sagen, om nødvendigt med støtte fra den venstre side i salen, samt naturligvis de skattepolitiske æsketrolde fra det radikale venstre.

Dohrmann (FP):

Jeg synes, det er meget beklageligt, at de sædvanlige forligspartier for et par år siden lavede et forlig, som de åbenbart ikke kan blive enige om rækkevidden af, hvilket nu resulterer i, at idrætsorganisationerne bliver gjort til en politisk kastebold. Det er meget uheldigt, for jeg tror da, alle kan se, at der udføres et glimrende stykke arbejde inden for de organisationer.

Det hele startede med, at skatteministeren stillede idrætsorganisationerne i udsigt, at staten kun skulle have de nuværende 19 pct. Derefter stillede jeg det spørgsmål til skatteministeren, om han ville gennemføre det i denne samling. Svaret var, at det mente skatteministeren ikke der var tid til. Derefter fremsatte venstre et forslag, og det har så

[Dohrmann]

været udvalgsbehandlet. I sidste øjeblik, efter at sagen faktisk var færdigbehandlet, blev der stillet nogle yderligere spørgsmål, simpelt hen med det ene formål at synke lovforslaget, fordi – sådan har jeg opfattet det – skatteministeren og hans parti, og også det radikale venstre, som har en stor del af skylden for det, ikke mente, at det sømmede sig, ikke kunne bære, at der blev vedtaget et lovforslag, som et andet parti havde fremsat. Det er kernen i denne sag. Nu har man igen lavet et forlig om, at skatteministeren skal se med velvilje på det til efteråret osv. Hvad er det for noget bavl? Hvis man mener, at idrætsorganisationerne skal have penge, og at statskassen ikke skal have de ca. 6 mill. kr., så rejser man sig op, og så stemmer man ja til lovforslaget. Alt det gamle pjat med, at man skal tage hensyn til, hvem der har fremsat et forslag osv., det sømmer sig ikke for folketinget.

Kæld Andersen (KF):

Jeg skal ikke blande mig ret meget i den megen snak om forlig eller ikke forlig, men blot i den forbindelse minde om, at det forlig, man taler om – idet man ikke kan blive enige om, hvorvidt det er brudt eller består – det er det konservative folkeparti ikke deltager i. Vi har det samme standpunkt til tipsloven i dag, som vi havde, da det omtalte forlig blev indgået.

Også jeg er ked af, at denne sag i alt for høj grad er blevet gjort til en partipolitisk sag. Det gavner bestemt ikke dansk idræt, og jeg synes ikke, den måde, man har tacklet denne sag på, lover godt for den fremtidige idrætsdebat mellem idrættens organisationer og politikerne, som jeg ved i hvert fald socialdemokratiet ved hr. Robert Pedersen også meget gerne ser.

Det fremgår af betænkningen og er også sagt mange steder, at ministeren har lovet udvalget og idrættens organisationer velvilligt at overveje at gøre de 19 pct. permanente. Hertil vil jeg blot sige, at når man har denne velvilje, så kunne man nøjagtig lige så godt vedtage dette forslag, der netop gør de 19 pct. permanente, fremfor at vente til efteråret og bringe folketinget i den situation, at vi så skal til at fremsætte og behandle et lovforslag med tilbagevirkende kraft. Det eneste, man altså har fået ud af det, er, at man har

gjort det til en partisag, og man har i allerhøjeste grad skabt dårlige forudsætninger for idræts- og fritidsorganisationernes budgettering for det kommende år.

Der står i betænkningen, at udvalget har modtaget mundtlige henvendelser fra Dansk Ungdoms Fællesråd og Idrættens Fællesråd. Jeg kan bekræfte, at det har skatte- og afgiftsudvalget gjort. Jeg vil godt sige til de medlemmer, der ikke sidder i skatte- og afgiftsudvalget – uden i øvrigt at skulle bryde reglen om ikke at referere fra udvalg – at jeg finder den henvendelse, der kom fra Dansk Ungdoms Fællesråd og Idrættens Fællesråd, i allerhøjeste grad påfaldende, og skal jeg bedømme det, der kom ud af den henvendelse, så tror jeg, jeg tør sige, at det var vist ikke lige det, der kom frem fra disse repræsentanter, som man havde bedt dem om at komme ind og fortælle.

Endelig vil jeg sige, at jeg personlig, der har deltaget i en række møder landet over med en af socialdemokratiets idrætsordførere, hr. Robert Pedersen, meget nøje vil følge – og jeg ved, at også andre er interesserede i det – hvorledes netop hr. Robert Pedersen vil stemme, når dette lovforslag om lidt skal til afstemning.

Bollmann (CD):

Hvis nogen vil beskyldte tinget for manglende sans for proportioner i anledning af den overophedede debat, der har fundet sted om dette forslag, har de nok ikke helt uret. Skylden herfor må uden tvivl være de seneste 14 dages meget høje temperaturer her i huset.

Nu er der jo afgivet tillægsbetænkning, og det fremgår heraf, at ministeren positivt og hurtigt vil overveje en ændring af reglerne henimod en permanent afgift på 19 pct. Samtidig vil man overveje andre ændringer, f. eks. vedrørende fordeling af midlerne mellem idrætsformål og andre formål.

Jeg synes, det skal siges til ministerens ros, at han til det sidste i hvert fald har forsøgt at samle hele udvalget om en fælles holdning. Det er desværre ikke lykkedes, og baggrunden herfor er klar, nemlig at både forslagsstillerne og regeringen har ønsket at stå som idrættens sande venner.

CDs opfattelse er den, at tipsmidlerne i princippet bør tilfalde idrætten, og at andre

[Bollmann]

formål bør støttes på andre måder. Men det er også klart, at der blandt disse andre også findes organisationer og formål, som efter CDs opfattelse ikke bør have støtte. Men det er jo ikke denne form for ændret fordeling, der er indeholdt i ministerens tilsagn om overvejelser, og derfor kan CD ikke tillægge denne del af betænkningens afsnit den helt store værdi.

Den resterende del, altså tilsagnet om at overveje nedsættelsen, kan jo bedst klares ved at gennemføre det foreliggende lovforslag, og det er trods ihærdige anstrengelser, ikke mindst fra ministerens side, ikke lykkedes at overbevise os om, at det er fornuftigt at vente til efteråret med denne nedsættelse.

Det kan derfor ikke komme som nogen overraskelse, at CD vil følge det op, vi sagde ved både første og anden behandling, og stemme for lovforslaget.

Freddy Madsen (DKP):

Det er jo rigtigt, at det er en beskeden sag, som har fået en stor politisk rækkevidde. Nu står bl.a. hr. Ellemann-Jensen og beklager, at man har fået en sådan politisering af denne sag. I overensstemmelse med det, vi sagde ved første behandling, er det, så vidt jeg kan se, også venstre, som har fremkaldt denne politisering på nuværende tidspunkt. Det er klart, at en sag af denne størrelsesorden kunne have været klaret – og det viser sig jo også på nuværende tidspunkt, at der faktisk er bred enighed mellem folketingets partier – den kunne have været klaret, hvis ikke venstre og hr. Ellemann-Jensen ville udnytte denne sag partipolitisk til, som det er sagt, at fremtræde som idrættens eneste sande venner i dette hus.

Med de forhandlinger, vi nu har været igennem, har vi efter min mening afværget, at det kommer til at fremstå på den måde. Det, vi har sikret – sådan som vi kan anskue det – er, at et enigt folketing til efteråret vil tage den henstilling, der er kommet både fra idrættens organisationer og fra Dansk Ungdoms Fællesråd om en permanent ordning med 19 pct., til følge.

Men det er også rigtigt, at der stadig væk er problemer i det, for vel fremtræder organisationerne nu enige om, at det er det afgørende spørgsmål, men vi ved jo, at der er en række problemer med hensyn til fordelingen,

at vi i virkeligheden, hvis vi skulle løse de problemer, skulle helt ned på 17 pct., og det så vi gerne. Det er der imidlertid ingen politiske realiteter i på nuværende tidspunkt, men vi synes, det er rimeligt, at ministeren også kigger på fordelingen af midlerne i løbet af sommeren, og at vi så vedtager loven til efteråret. Det er en rigtig og forsvarlig måde at gøre det på, og det er også i overensstemmelse med det, som organisationerne har givet udtryk for de var indforståede med, nemlig at hvis folketinget vedstår det løfte, der her er givet, er det for dem ligegyldigt, om det bliver vedtaget nu eller til efteråret. Derfor er vi gået ind for lovforslaget, som det foreligger.

Men selv om det er en lille sag, vil jeg gerne sige til regeringen, at der jo her foreligger et nyt vidnesbyrd om, hvor upålideligt partiet venstre er at indgå forlig med, at man i dette parti, så snart man mener at kunne have bare den mindste smule partipolitisk interesse i det, forsøger at fordærve spillet. Jeg synes, man skulle drage den lære af det også med henblik på andre sager, at der er andre partier i dette hus, der vil være betydelig mere loyale, også når det gælder om at samarbejde, hvis vi ellers kan blive enige om indholdet.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ingenlunde afvise, at der i sin tid blev indgået et forlig i denne sag. Vi har også ønsket at være med til at fastholde dette forlig og har holdt vores stilling til dette lovforslag flydende, fordi vi regnede med, at der kunne blive enighed om dette. Men når vi siden erfarer, at skatteministeren har ønsket at tage det, som partiet venstre har fremsat i lovforslaget, som sit eget, må vi notere, at begge sider sådan set har været med til at bryde det forlig, vi så møjsommeligt fik indgået.

På den baggrund vil vi stemme for det af venstre fremsatte lovforslag, da alle øjensynligt er enige om, at dets indhold skal gennemføres, og ministeren i det spil altså desværre ikke har vist sig at være en pind bedre end venstre.

Alfred Hansen (DR):

Da mit parti ikke er repræsenteret i udvalget, skylder jeg tinget at gøre opmærksom

[Alfred Hansen]

på, at retsforbundet helt klart ønsker at stemme for det af venstre fremsatte lovforslag. Vi udtrykker stor forbavselse over den meget positive indstilling, det radikale venstre har til dette lovforslag, men må desværre konstatere, at de ligesom ikke rigtig har noget at have deres positivitet i.

Ydermere oplyser hr. Svend Haugaard, at man ønsker et bredt flertal bag dette forslag. Vi har lige for lidt siden set et forslag blive vedtaget med stemmerne fra det radikale venstre, fremskridtspartiet og socialdemokratiet, som var et meget lille flertal, men det er forhåbentlig en proklamering af, at man vil have en mere fast holdning til disse ting fremover.

De store sager kan man altså godt vedtage med et meget lille og spinkelt flertal, men småsager, som jeg må karakterisere dette forslag som værende, ønsker man altså et stort og bredt flertal bag, for ellers kan det sandelig ikke bære. Et lille beløb på 6 mill. kr. mere til idrætsorganisationerne har man altså ikke haft storsind til at kunne støtte. Jeg beklager det, men det er det radikale venstres problem, det kan ikke være vores. Jeg beklager, at der ikke kan blive tilslutning til et så godt forslag. Jeg synes endda, det er meget beskedent. Jeg havde gerne set, det var et mere vidtgående forslag, så man i langt højere grad fortrinsvis gav tipsmidlerne til idrætsorganisationerne som en påskønnelse for deres storartede arbejde med at beskæftige ungdommen på en fornuftig og interessant måde. Jeg synes, de har meget vanskelige vilkår at arbejde under, når det ses i relation til, hvordan man ellers forbruger statsmidler fra dette hus; men det er der altså slet ikke flertal for.

Jeg vil opfordre venstre til at genfremsætte lovforslaget efter sommerferien i næste folketingssamling, hvis det ikke vedtages nu eller der kommer et endnu bedre forslag fra regeringen. Venstre har hermed retsforbundets tilslutning til et tilsvarende forslag, der måtte blive genfremsat efter sommerferien, men vi agter at stemme for det foreliggende forslag i dag.

Lindinger (EP):

Ud fra ønsket om i enhver given situation at medvirke til de bedst mulige forhold for

idræt og ungdomsarbejde i Danmark vil erhvervspartiet stemme for dette lovforslag.

Erhard Jakobsen (CD):

Der er blevet fremsat en beskyldning her i tinget, som jeg gerne vil have lov til at tilbagevise. Det er ikke den beskyldning, som det ene parti retter mod det andet for at ville fedte for idrætten – det skal jeg lade stå – men der kan i denne beskyldning ligge, at man mistænker idrætsfolk her i landet for at bryde sit en kæft om, hvad partierne siger i den anledning, og det gør de absolut ikke.

Jeg er aktiv idrætsmand – gud ske lov ikke ude på banen, men jeg sad i mange år i Dansk Idræts-Forbunds bestyrelse – og jeg kan erklære, at intet virker mere foragteligt blandt idrættens ledere, end at folk fra denne talerstol står og svinger med arme og ben og fortæller om alt det gode, idrætten gør osv. Det skal man ikke tro nogen idrætsfolk overhovedet lægger vægt på.

Vores ønske er, som mit partis ordfører, hr. Bollmann, sagde, at man kommer væk fra dette, at idrættens penge skal gå til Nørrebro's Beboeraktion, og jeg ved ikke hvad, men det er en anden sag. I denne forbindelse må man bare sige: alt politisk spil væk, lad idrætten få det, vi har mulighed for at give her. Det burde der ikke være partipolitisk strid om. Beløbet er for lille til, at det kan imponere idrætten, men det er stort nok til, at vi kan komme til at optræde som klovner, hvis ikke vi gør det eneste fornuftige, som er at stemme for det lovforslag, venstre her har fremsat.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg beklager naturligvis også, at det er kommet dertil, at der foreligger en så splittet indstilling fra skatte- og afgiftsudvalget, hvis medlemmer i næsten alle andre sager har arbejdet ganske udmærket sammen. Jeg må også erkende, at det sådan set ikke er sagens realitet, der giver anledning til en betydelig splittelse – det fremgår jo også ganske tydeligt af betænkningen – men først og fremmest den fremgangsmåde, der er anvendt i denne forbindelse.

Jeg har erklæret min velvilje over for det ønske, som DIF og DUF ved et møde med mig har fremført, og sagt, at jeg på grund af

[Ministeren for skatter og afgifter]

de tidsfrister, som var gældende, og som vi alle sammen forsøgte at leve op til, ganske vist ikke kunne fremsætte et lovforslag om ændring i indeværende samling, men at jeg ville foretage en række undersøgelser, som var helt nødvendige, og derefter overveje det i forbindelse med fremsættelsen i den kommende samling. Det er en fuldstændig almindelig procedure i henvendelser af denne art. Hvis jeg uden videre havde sagt, at staten selvfølgelig kan gå ned fra 20 pct. til 19 pct., uanset at en lang række partier har aftalt, at det skulle være 20 pct., ville man kunne hævde, at det er relativt let at fordele af statskassens midler. Det må være rimeligt, at man hver eneste gang gør sig sine provenuovervejelser og ser, hvilke konsekvenser det i øvrigt får, når man skal imødekomme et forslag af denne art.

Det er den tidsfrist, vi og partierne bag afvisningen har bedt om, som det yderligere er blevet fremhævet af det radikale venstre.

Det lykkedes altså ikke. Derefter gjorde jeg, som hr. Bollmann også fremhævede, yderligere et meget omfattende forsøg på at forene samtlige medlemmer i folketingets skatte- og afgiftsudvalg om en formulering, så vi trak det partipolitiske ud af diskussionen. Det mislykkedes også. Derefter er vi nødt til at sige, at vi nu ønsker at få den fornødne tid til at se på dette og andre spørgsmål, som kan være relevante i denne forbindelse. Da den eneste måde, vi kan få det på, er ved at stemme venstres lovforslag ned, skal jeg anbefale, at man gør det.

Ellemann-Jensen (V):

Det forekommer ikke særlig troværdigt, at ministeren her græder krokodilletårer over splittelsen i udvalget, efter at ministeren med alle tænkelige midler har søgt at gennemføre den splittelse først ved at holde besvarelser af en lang række spørgsmål tilbage, så ved at tage fat i alle mulige kræfter i korridorerne rundt omkring for at forsøge at reservere sig selv den julemandsuniform, der jo er tale om.

Når vi ikke har ønsket at gå med i sidste fase på de meget vage løfter, ministeren er kommet med om velvilje, og tage forslaget tilbage for at få den enighed, som vi også gerne havde set, skyldes det, at der fortsat er usikkerhed med hensyn til, hvad der ligger i

den velvilje: der er fortsat usikkerhed med hensyn til, om idrætten nu virkelig får de penge.

Der ligger noget helt helt reelt dér, for det er ikke rigtigt, som hr. Freddy Madsen sagde fra denne talerstol, at idrættens organisationer har udtalt, at de nærmest var ligeglade med, om det blev nu eller til efteråret. Vi har tværtimod fået oplyst, at der skabes usikkerhed med hensyn til budgetlægningen i de organisationer, der modtager midler fra tipningen. Der skabes usikkerhed, fordi man først til efteråret ved, om vi herinde vil lovgive med tilbagevirkende kraft for at skaffe de midler, der er tale om. Den usikkerhed kan man kun fjerne på én måde, og det er ved at give klart til kende nu, hvor mange penge, der bliver tale om, og det gør man ved at stemme for vores lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var det udtryk, hr. Ellemann-Jensen brugte om, at ministeren havde holdt besvarelser tilbage. Det er ikke min opfattelse. Min opfattelse af denne sag er, at hr. Ellemann-Jensen og venstre har fremsat dette lovforslag på et tidspunkt, der lå langt efter den aftale, vi havde om, hvornår lovforslag senest måtte fremsættes. Venstre har ønsket at presse det igennem; venstre har ønsket, at der blev afgivet betænkning, før besvarelserne var kommet frem, og disse besvarelser har efter min opfattelse ikke taget længere tid, end hvad der er sædvanligt.

Camre (S):

Jeg havde ikke tænkt mig at tage ordet i denne ganske bagatelagtige sag, og når jeg gør det alligevel, er det, fordi hr. Ellemann-Jensens sidste bemærkninger gør det nødvendigt at understrege, at der ikke for os findes nogen form for usikkerhed om, at der også for det næste regnskabsår for Dansk Tipstjeneste vil blive fastsat en afgiftsprocent på 19 for statsafgiften.

De midler, der her er tale om, skal først fordeles hen på efteråret 1979, og det har derfor intet som helst hastværk; hvorfor skulle vi nu og her i dag vedtage noget, som ikke skal bruges før i efteråret 1979? Der er altså rigelig tid til en helt normal procedure,

[Camre]

således som ministeren har lovet udvalget, og således som vi hele tiden i udvalget har ønsket det. Jeg synes, det er nødvendigt at gøre disse bemærkninger, for at denne lille sommerspøg med, hvem der vil idrætten det bedst, ikke skal køres videre.

Jeg var helt enig i de betragtninger, som hr. Erhard Jakobsen gjorde om de te spørgsmål. Jeg tror, idrætten ville føle det yderst foragteligt, om det ene parti ville være julemand fremfor et andet. Det, vi opnår, er ganske klart, for det står i betænkningen, og der er ingen grund til at så tvivl om disse forhold. Det eneste, vi stemmer om i dag, er, om vi skal lave denne ændring som et hastværksarbejde eller som resultat af en helt normal procedure.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg takker hr. Camre for tilkendegivelsen af, at det, der står i betænkningen om ministerens velvilje, der tidligere er udtrykt over for organisationerne, er det samme som, at der ikke kan være tvivl om, at statsafgiften næste år bliver 19 pct. Hermed falder enhver beskyldning mod venstre for at skulle have brudt forliget bort, for det indebærer jo, at ministeren på et langt tidligere tidspunkt, end vi kom ind i billedet, allerede har givet løfter, der vedrører forliget, uden at finde det for godt at underrette andre forligspartnere derom. Jeg takker for den oplysning. Så behøver vi vist ikke drille hinanden mere med noget forlig; så kan vi arbejde for at få skaffet de penge frem så tidligt som muligt.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg vil gerne i anledning af hr. Ellemann-Jensens sidste indlæg sige, at regeringen positivt vil medvirke i de drøftelser, som hr. Ellemann-Jensen nu efterlyser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, efter at der ved en på sædvanlig måde foretaget afstemning var afgivet 83 stemmer for det og 83 imod det, medens 5

hverken stemte for eller imod, ved et på grund af den ringe stemmeforskel foretaget navneoprøb, som nedenstående liste viser, idet 84 stemte for, 84 imod; 5 stemte hverken for eller imod; 6 var fraværende.

Ja:

Anders Andersen (V), Kaj V. Andersen (V), Keld Andersen (KF), Svend Andersen (Rosk.a.) (FP), Yvonne Herløv Andersen (CD), Arentoft (FP), Arne Bjerregaard (KrF), Bollmann (CD), Brusvang (CD), Burgdorf (KF), Chr. Christensen (KrF), Hjortlund Christensen (DR), Ib Christensen (DR), Therkel Christensen (CD), Arne Christiansen (V), Christophersen (V), Dohrmann (FP), Ellefsen (V), Ellemann-Jensen (V), Erlendsson (FP), Glensgård (FP), Glistrup (FP), Annelise Gotfredsen (KF), Grove (KF), Hagen Hagensen (KF), Halvgaard (FP), Alfred Hansen (DR), H. C. Hansen (FP), Ivar Hansen (V), Karen Thurøe Hansen (KF), Alice Hedegaard (DR), Irene Heintzelmann (FP), Holm (V), Holmberg (V), Honoré (KrF), Svend Erik Hovmand (V), Bertel Haarder (V), Kirsten Jacobsen (FP), Erhard Jakobsen (CD), Mimi Jakobsen (CD), Jens Peter Jensen (V), Karlskov Jensen (V), Ove Jensen (FP), Uwe Jensen (Ribe a.) (FP), Jørgen Junior (FP), Askjær Jørgensen (FP), Kjelgaard (KF), Kofoed (V), Jeppe Kristensen (V), Inge Krogh (KrF), Langsted (CD), Lawaetz (FP), Nathalie Lind (V), Lindinger (EP), Lowzow (KF), Mette Madsen (V), Maisted (FP), Melchior (CD), Børge Møller (FP), Gerda Møller (KF), Grethe Fenger Møller (KF), Jens Møller (KrF), Nauerby (FP), Brøndlund Nielsen (V), Schak Nielsen (DR), Ninn-Hansen (KF), Aksel Pedersen (V), Inger Stilling Pedersen (KrF), Johan Philipsen (V), Poulsgaard (FP), Prehn (CD), Kaare Prien (FP), Poul Schlüter (KF), Ernst Schmidt (FP), Jes Schmidt (CD), Palle Simonsen (KF), Lis Starcke (DR), Stetter (KF), Thorndahl (FP), Henrik Toft (V), Voigt (FP), John Winther (KF), Wissing (FP), Kristen Østergaard (V).

Nej:

Albertsen (S), Alfred Andersen (SF), Egebjærg Andersen (S), Karen Dahlerup Andersen (S), Møller Andersen (S), Niels V. Andersen (S), Normann Andersen (S), Svend

[Ellemann-Jensen]

Andersen (Bornh.a.) (S), Auken (S), Bakholt (S), Bernhard Baunsgaard (RV), Dorte Bennedsen (S), Bolvig (RV), Lasse Budtz (S), Camre (S), Poul Dalsager (S), Knud Damgaard (S), Helle Degn (S), Erenbjerg (S), Ole Espersen (S), Jørgen Frederiksen (S), Tove Frederiksen (S), Fuglsang (DKP), Eva Gredal (S), Mette Groes (S), Grünbaum (S), Lilli Gyldenkilde (SF), J. K. Hansen (S), Kaj Hansen (DKP), Lysholt Hansen (S), Svend Haugaard (RV), Thomas Have (S), Heinesen (S), Ole Henriksen (SF), Hjortnæs (S), Erik Holst (S), Grete Hækkerup (S), Svend Jakobsen (S), Egon Jensen (S), Erling Jensen (S), Hans Jørgen Jensen (S), Henning Jensen (S), Jørgen Jensen (DKP), Anker Jørgensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Tove Jørgensen (DKP), Kampmann (S), Kledal (S), Risgaard Knudsen (S), Tove Lindbo Larsen (S), Lerke (S), Freddy Madsen (DKP), Lissa Mathiasen (S), Poul Mørtensen (S), Inge Fischer Møller (S), Otto Mørch (S), Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP), Johan Nielsen (S), Karl Nielsen (S), Preben Steen Nielsen (S), Poul Nielson (S), Janne Normann (RV), Ivar Nørgaard (S), Ib Nørlund (DKP), Kjeld Olesen (S), Erling Olsen (S), Ole Olsen (SF), Raunkjær Pedersen (S), Robert Pedersen (S), Buchart Petersen (S), Gert Petersen (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Bjørn Poulsen (SF), Kaj Poulsen (S), Svend Erik Rasmussen (S), Schytt (S), Skytte (RV), Ebba Strange (SF), Søgaard (S), Marinus Sørensen (S), Nørgaard Sørensen (S), Taanquist (S), Birte Weiss (S) og Westh (S).

Stemmer ikke:

Steen Folke (VS), Kurt Hansen (VS), Tyroll (VS), Waldorff (VS) og Wilhjelm (VS).

Fraværende:

Pilgaard Andersen (FP), Ritt Bjerregaard (S), Lars Emil Johansen (SF), Jimmy Stahr (S), Steenholdt (Grønl.) og Tang Sørensen (FP).

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

(Lovforslag nr. L 222. Fremsat 13/4 78. Første behandling 25/4 78. Betænkning 19/5 78. Anden behandling 30/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 90 stemmer mod 24; 53 stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Kvartalsvis udbetaling af rentesikring. Udskydelse af lovens revision).

(Lovforslag nr. L 223. Fremsat 13/4 78. Første behandling 25/4 78. Betænkning 19/5 78. Anden behandling 30/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 94 stemmer mod 24; 53 stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig offentlig støtte til almenyttigt bolig-